

קוֹנְטֵרס

# זוג מצלח

יורה דרכים ועצות טובות, איך שיהיו בני  
הזוג בשלום ובאהבה, ויהיו זוג מצלח  
בחייהם, והשכינה תשרה תמיד בתוך ביתם.

\*

בנוי ומיסד על-פי דברי  
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון  
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו  
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו  
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה  
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי  
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

\*

הובא לך פוס על-ידי  
חסיד ברסלב  
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש אָמַר, אֲשֶׁר בְּנֵי זֹג שְׂמֻבִּינִים  
אָחַד אֶת הַשְּׁנִי, וּמַחֲזִיקִים עֲצָמָם שְׂתָפִים  
לְכָל דְּבָר, וְאֵינָם מְאַשְׁימִים זֶה אֶת זֶה, רַק  
מַחֲזִיקִים וּמְעוֹדְדִים הָאָחַד אֶת זולָתוֹ, זֶה  
נִקְרָא זֹג מְצָלָח.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרנג)

קונטרס

# זוג מצלח

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, מֵאַחַר  
שֶׁהַפְּגִישׁ אֶתְכֶם הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַחַד, וְהַסְפַּמְתֶּם  
לְהַתְחַתֵּן, אַתֶּם הַזּוּג הָאֲמִתִּי; כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ  
הַקְּדוּשִׁים (זֶהר הַקְּדוּשׁ ח"א פה:): שֶׁהַנְּשָׂמוֹת לְמַעַלָּה הֵן  
נְשָׂמָה אַחַת, וְכִשְׂיורְדוֹת לְמַטָּה הֵן מִתְפַּצְּלוֹת, הַבֵּן  
יורֵד דְּרָךְ זוג הוֹרִים אֶחָד, וְהַבַּת יורֵדֶת דְּרָךְ זוג שְׁנֵי,  
וְכִשְׂיורְדִים לְמַטָּה, עַד שֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד — זֶה הַקֶּשֶׁי,  
שֶׁעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין כב.): קֶשֶׁה  
זוּגוֹ שֶׁל אָדָם פְּקָרִיעַת יַם סוּף, לְזֹאת לְהַפְּגִישׁ בֵּין  
הַזָּכָר וְהַנְּקֵבָה, זֶה בָּא מְאֹד קֶשֶׁה. אֲבָל תִּכְףּ-וּמִיד  
כִּשְׁהֵם נִפְגְּשִׁים בְּיַחַד, וּמְסַפְּיִים לְהַתְחַתֵּן בְּהַחֲלָטָה

מחלטת, ועורכים אירוסין, בזה נתגלה שהן הן הנשמות שהיו למעלה בשמים נשמה אחת, ואם תחזירו בעצמכם ידיעה זו, אז כל הענין של הנשואין יהיה אצלכם באפן אחר לגמרי, כי תבנו בית עם הקדוש-ברוך-הוא, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.): איש ואשה זכו — שכינה ביניהם, ואם לא זכו — אש אוכלתן; אם הם זוכים לדעת ידיעה זו, שלמעלה בשמים הם היו נשמה אחת, אף מטעם הכמוס הצרכו לרדת דרך שני זוגות הורים, ושהיו להם טבעים שונים, ויבואו משני רקעים אחרים לגמרי, ועתה כשמתאחדים ביחד והולכים לבנות בית בצותא, בזה נעשה יחוד עליון מאד, שזה יחוד בין " לה', אבא ואמא חכמה ובינה, ולכן כשזוכים להחזיר בעצמם ידיעה זו — שהחתן שהיא האיש יש בו " של שם הוי"ה ברוך הוא, והפלה שהיא האשה יש בה ה' של שם הוי"ה ברוך הוא, על-ידי-זה משרים שכינה בתוך ביתם, ואהבה ונהנה שיש ביניהם זה בלתי רגיל; כי תכף-ומיד כשפמניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, שזה אות " ה' בתוך איש ואשה, אז הם הזוג המצלח ביותר, כי בבית ששורה השכינה, הינו שתמיד מדברים רק מהקדוש-ברוך-הוא, ובכל דבר מה שרק

קורה בבית מערבים את הקדוש-ברוך-הוא — הן לטוב והן להפך, חס ושלום, הן פשיש איזה נזק, חס ושלום, יודעים שהכל מהקדוש-ברוך-הוא, והן כשהולך בטוב נותנים תודה להקדוש-ברוך-הוא, אזי הזוג הזה הוא מצלח עד מאד; אבל אם, חס ושלום, אין מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הנשואין, וחושבים שהיה זה סתם מקרה ומזל או טבע שנפגשנו, והיתה בחירת הלב, חס ושלום, בזה מוציאים את הקדוש-ברוך-הוא מהבית ומהזוג, ונשאר אש ואש; כי אות י' ואות ה' פורחות ועל-ידי-זה מתחילים, חס ושלום, מריבות ונכוחים ותאוות, וכל הבית מתפרק, חס ושלום.

לזאת ראו, בני ובנותי היקרים, מה לפניכם, מאחר שהפגיש אתכם הקדוש-ברוך-הוא ביחד, והסבמם להתארס ולהנשא, הרי זה סימן שלמעלה בשמים ובעולמות העליונים היתה נשמתכם נשמה אחת; ועל-כן גם עכשו תתחילו להתנהג כן, ותדעו שאתם אחד, הינו שעליכם להתאחד יחד בהבנה הודית, שהאחד יבין את השני, ואחד יעזר לשני. ועליכם לדעת, כי נשואין זוהי שתפוח, וכמו בשתפוח מתחלקים הן ברוח והן בהפסד, כמו-כן

בְּנִשְׁוֹאֵינְךָ צָרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים לְכָל, אִם יֵשׁ רֹחַ, אֲסוּר לְטַל אֶת הַזְכוּת לְעֲצָמוֹ, הֵינּוּ לֹמְרֵי, שְׁכָל הַהֲצֻלָּחָה רַק בְּגִלְלִי, מִפְּנֵי שְׂאֵנִי פִּקַּח, וְאֲנִי מִשְׁכִּיל, וְאֲנִי חָכָם וְלֹא הֵצֵד הַשְּׂנִי, וְלִהְפֹּךְ כְּשֵׁיִשׁ הַפֶּסֶד אֲסוּר לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאֲשָׁמָה עַל הַשְּׂנִי, כְּאִלּוּ אֵת אוֹ אֶתָּה אֲשֶׁם בְּכָל אֲשֶׁר קָרָה. אֵינְךָ זֶה נִקְרָאת שְׂתַפּוֹת כָּלִל וְכָלִל, וְאֵינְךָ זֶה נִקְרָא זֹג אֲמַתִּי וְנִשְׁוֹאֵינְךָ מְצַלְחִים; כִּי עֲקַר הַצְּלָחַת הַזֹּג — כְּשִׁיּוֹדְעִים שֶׁהֵם שְׂתַפִּים בְּכָל — בֵּין בְּרוּחַ בֵּין בְּהַפֶּסֶד, וְאִם מִתְחַתְּנִים בְּאֶפֶן כְּזֶה, שִׁיּוֹדֵעַ הַזֹּג שֶׁהוּא שְׂתַף בְּכָל, אֲזִי נַעֲשֶׂה הַמְצָלַח בְּיֹתֵר.

וְלָכֵן, בְּנִי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מַה לְפָנֶיכֶם, זְכְרוּ הַיֵּטֵב אֶת הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפְגִּישְׁכֶם בְּיַחַד, וְנִסְכָּם בְּלִבְכֶם לְבָנוֹת בֵּית בְּצוּתָא וְלִהְתַּחַתֵּן, זְכְרוּ תָמִיד שֶׁלְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם הֵייתֶם נְשָׂמָה אַחַת, וְעַכְשָׁו פֹּה בְּאָרֶץ, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת נְשָׂמָה אַחַת כְּדֹגְמָא דְלַעִילָא, וְתַקְיִמוּ בֵּית לְתַפְאֲרַת, וְתַכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְעֲזוֹר אֶחָד לַשְּׂנִי בְּמָה שָׁרֵק יְכוּלִים, בְּעֲצָה בְּדַרְךְ וּבְהִנְהָגָה, לְהוֹעֵץ תָּמִיד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְאִם תִּהְיוּ הַזֹּג הַמְצַלַּח בְּיֹתֵר בַּחַיִּים.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, מֵאַחַר שְׂזֻכֵיכֶם לְמַצֵּא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עֲלֵיכֶם לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר וּלְקַלֵּס בְּכָל יוֹם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, כִּי כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת רַוָּקִים וְרוּקוֹת מְסֻתוֹבְבִים וְאִינָם מוֹצְאִים זֶה אֶת זֶה, וְאֶתְכֶם עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחֶסֶד הַגְּדוֹל הַזֶּה, שֶׁמְצַאֲתֶם אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, רְאוּ לְשִׁתְּףוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, בְּתוֹךְ הַבְּנֵין שְׂאֲתֶם בּוֹנִים יַחַד, וְאִז תִּהְיוּ הַזּוּג הַמְּצֻלָּח בְּיוֹתֵר; כִּי בּוֹ בְּרַגַע שֶׁמְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַנְּשׂוֹאִין, כְּכָר גַּעֲשִׂים זּוּג מְצֻלָּח; כִּי בְּלִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין כְּלוּם, יֵשׁ רַק מַחְלָקֵת וּמְרִיבוֹת, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רָעִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד הַנִּפְלָא הַזֶּה שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, וּבָזֶה יִהְיֶה לָכֶם כֹּחַ לְבַקֵּשׁ גַּם לְהַבָּא, שֶׁכָּל מֵה שֶׁתְּצַטְרָכוּ בְּבֵית — הֵן פְּרֻנְסָה, הֵן בָּנִים, הֵן בְּרִיאּוֹת, תְּבַקֵּשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כָּל מֵה שֶׁאָדָם צָרִיךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵין מִמֵּי לְבַקֵּשׁ רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא תַחְדִּירוּ

בַּעֲצַמְכֶם שְׁבֹזָה הָעוֹלָם אֵין מִי שְׁרוּצָה בְּטוֹבַתְכֶם  
 וּבַהֲצִלַּחְתְּכֶם כְּמוֹ אַתֶּם בַּעֲצַמְכֶם, אֲזִי יִהְיוּ לְכֶם  
 קְשָׁיִים, כִּי "זוג מצלח" זֶהוּ רַק, כְּשִׁיּוֹדְעִים בְּנֵי הַזּוּג  
 שְׂאִין לָהֶם אֶף אֶחָד רַק הֵם בַּעֲצָמָם עִם הַקְּדוֹשׁ-  
 בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל זֶה נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "עַל-כֵּן יַעֲזֹב  
 אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבָשָׂר  
 אֶחָד", בְּרִגַע שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם בְּיַחַד, עֲלֵיכֶם לְדַעַת שֶׁאַתֶּם  
 בָּשָׂר אֶחָד, וְאַל תִּתְּנוּ שִׁיתְעַרְבוּ הַהוֹרִים מִשְׁנֵי  
 הַצְּדָדִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, מִצַּד אֶחָד — צְרִיכִים  
 לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת הַהוֹרִים, וְלִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְקַיֵּם  
 מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, שְׁזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה וְהַכִּי  
 יִקְרָה, עַד שֶׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁמִּצְוֹת כְּבוֹד  
 אָב וְאִם הֵיא חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי כג),  
 אֲבָל כָּל זֶה רַק בְּנוֹגֵעַ לְכַבֵּדָם וּלְיַקְרָם, אֶף מָה שֶׁשִּׁיךְ  
 בֵּינֵיכֶם, אֵל תִּתְּנוּ לְאֶף אֶחָד לְהִתְעַרֵּב בְּנִשְׁוֹאֵיכֶם,  
 בְּנִדְאֵי זֶה אֶסוּר חֲמוּר לְהִתְחַצֵּף לַהוֹרִים, וְאַפְלוּ אִם  
 הֵם רוֹצִים לְהִתְעַרֵּב בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאֵיכֶם, צְרִיךְ לְשִׁמַּע  
 אוֹתָם, וְאַחֲר־כֵּן תַּעֲשׂוּ כְּפִי שֶׁאַתֶּם מְבִינִים שְׁזֶה טוֹב  
 בְּחַיֵּיכֶם, וְאִם תִּתְּנֶהֱגוּ בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיוּ "זוג מצלח".



בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! עֲלֵיכֶם לְלַמֵּד חֲכָמַת הַחַיִּים,  
 אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי "זוּג מְצַלַּח", כִּי מְכַל דְּבָר  
 בְּעוֹלָם יְכוּלִים לְלַמֵּד. עֲלֵיכֶם לְהִבִּין, שֶׁהַחַיִּים אֵינָם  
 קָלִים כָּל-כָּף כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, וְכֵן אֵינָם קָשִׁים כָּל-כָּף  
 כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, אִם מִתְנַהֲגִים עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְעוֹשִׂים  
 אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַבֵּית מִתְנַהֵּג רַק כְּפִי דְרָכֵי הַתּוֹרָה,  
 אִז הַחַיִּים אֵינָם קָשִׁים כָּל-כָּף; כִּי מֵה שְׁצַנְנוּ הַבוֹרָא  
 יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, זוֹ הַדְרָךְ הַנְּכוֹנָה, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין  
 הוֹלְכִים בְּדְרָךְ הַתּוֹרָה, וְאֵין מִתְנַהֲגִים בְּבֵית כְּפִי  
 שֶׁהַתּוֹרָה צְוֵתָה אוֹתָנוּ, אִז הַחַיִּים קָשִׁים מְאֹד, כִּי בְּלִי  
 דְרָךְ הַתּוֹרָה, הַחַיִּים קָשִׁים מְנִשָּׂא; וְלִכֵּן רְאוּ מֵה  
 לְפָנֵיכֶם, רְאוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְכֶם עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה  
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲכָמַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתּוֹרָה וְהַקְּדוּשָׁה-  
 בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד הֵם, וּבְזֶה שֶׁתְּנַהֲגוּ עַל-פִּי דְרָכֵי  
 הַתּוֹרָה, אַתֶּם נִכְנָסִים בְּחֲכָמַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁשֵׁם הַכֹּל  
 הוֹלֵךְ יִשָּׂר וְחָלָק. וְלִכֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אֶת  
 אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם, הַנְּסִיווֹנוֹת בְּחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי  
 כָּל אֶחָד מוֹשֵׁף לְכוּוֹן אַחַר, וְכָל אֶחָד מְנַהֵיג אֶת חַיֵּי  
 הַנְּשׂוֹאִין בְּאִפְן אַחַר, וְכָל אֶחָד מְדַרִּיף אֶת הַזּוּג בְּדְרָךְ  
 אַחֲרָת, כֹּל זֶה גּוֹרֵם כְּשֶׁלוֹן לַזּוּג, כְּשֶׁאֵין לָהֶם קוֹ יִשָּׂר

שֶׁל הַתּוֹרָה; כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁלוֹקָחִים אֶת דְּרוֹךְ הַתּוֹרָה,  
 וּמִתְנַהֲגִים כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה צוֹתֵנוּ, בְּכָל פֶּרֶט  
 וּפְרָט בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין, בְּזֶה מְשַׁתְּפִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-  
 הוּא בְּתוֹךְ חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין, וּבְזֶה נַעֲשִׂים "זוג מצלח",  
 וְלִכֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, תַּחֲדִירוּ בְּעֶצְמְכֶם אֶת  
 יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְבְנוֹת בֵּית חַם, בֵּית  
 מְלֵא אֱהָבָה, בֵּית שֶׁל הַבְּנָה הַדְּדִית, בֵּית שֶׁאֶחָד  
 מֵרְגִישׁ אֶת הַשְּׁנִי, בֵּית שֶׁל חַם וְאֱהָבָה וְשִׁתְפוּת  
 אֲמִתִּית, תַּתְנַהֲגוּ רַק כְּפִי שֶׁהַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה מְצַוָּה  
 אוֹתֵנוּ, אֲשֶׁר בְּזֶה אַתֶּם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-  
 הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְאִז אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל  
 לְהַפְרִיד בֵּינְכֶם, מֵאַחַר שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא  
 אִתְּכֶם עַל-יְדֵי שֶׁאַתֶּם מְקִימִים אֶת רְצוֹנוֹ יְתִבְרַךְ, וְאִז  
 תִּהְיֶה "זוג מצלח", וְהִכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אִתְּכֶם,  
 אִם אַתֶּם רוֹצִים לְזָכוֹת לְהִיּוֹת זוג מצלח, אֵף פַּעַם אֶל  
 תַּעֲרְבוּ אַחֲרֵים בְּפִרְטִיּוֹת שְׁלֹכֶם, וּמָה שֶׁקוֹרָה בֵּינֵיכֶם,  
 אָסוּר שִׁיֵּצֵא מִכְּתָלֵי בֵּיתְכֶם, רַק שִׁישְׂאָר בֵּינֵיכֶם, וְאֶל  
 תַּאֲמִינוּ לְאֵף אֶחָד, וְאִז תִּהְיֶה "זוג מצלח", כִּי

לפַעַמִּים חוֹשְׁבִים שֵׁשׁ לְאָדָם אֵילוּ יְדִידִים לְהִתְיַעַץ עִמָּהֶם, וּלְבַסּוֹף חוֹפְרִים לְעֲצָמָם בּוֹר. וְזָכְרוּ זֹאת הֵיטֵב הֵיטֵב, כִּי עֲצוֹת שֶׁל הַמּוֹן-עַם הֵן עֲצוֹת הַנְּחָשׁ, שֶׁגָּרַם פְּרוּד בֵּין אָדָם לְחַוָּה, כִּי עֲצוֹת שֶׁל הַמּוֹן-עַם יֵשׁ בְּזֶה קִנְיָאָה, בְּדֶרֶךְ הַנְּחָשׁ שֶׁקָּנָא בְּחַוָּה, אֲבָל עֲצוֹת הַצְּדִיק, הוּא כָּלוּ זֶרַע אֱמֶת, זֶרַע קֹדֶשׁ (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז'), כִּי הוּא נִמְצָא כְּבָר בְּעוֹלָם הַבָּא, דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין לְפָנָי מְרֵאָה עֵינָיו כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוּ רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַטּוֹב מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רָאוּ לֹא לְעַרְב אַחֲרֵים בְּתוֹךְ חַיֵּי נִשְׁוֹאֵיכֶם, אֲלָא תִּתְיַעְצוּ בְּכָל עֵת רַק עִם צְדִיק שֶׁדְּבוּק תָּמִיד בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יְדַרִּיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה וְהַיְשָׁרָה בְּיוֹתֵר, וְאִם תִּצְיָתוּ אוֹתִי בְּזֶה, אֲזַ תְּהִיּוּ "זוג מצלח" מְאֹד, וְתִקְיֵמוּ בֵּית לְתַפְאֶרֶת, וְתוֹלִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת מְצַלְחִים מְאֹד.

ה.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לְהִיּוֹת "זוג מצלח", תִּשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת זוּלְתוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְאַפְלוּ אִם קָרָה אֵיזָה הֶפְסֵד מִמוֹן, אוֹ אֵיזוֹ טְעוֹת קָרְתָה בְּבֵית, אוֹ אֵיזָה גִזָּק שֶׁנִּגְרַם עַל-יְדֵי אֶחָד

מבני הזוג, תמיד תשתדלו לדון אחד את השני לכף זכות, שלא יהיה זה במזיד, ואפלו חס ושלום, כשבאים לידי כעס או מתפרצים, חס וחלילה, תמיד צריכים לדון אחד את השני לכף זכות, ולהשתדל מאד להתעניין האחד בזולתו מה קרה ולעזור לו בכל מיני עצות ואפנים שרק יש, העקר לא לעשות איזה עסק גדול ממה שקרה בבית, סוף כל סוף בני אדם הם בשר ודם ויכולים לטעות, וצריכים למחל אחד לשני, ואז אם תלכו בדרך זו, תהיו "זוג מצלח" עד מאד, ואם תחזירו בעצמכם ידיעות אלו, אזי לא תצטרכו להגיע לזה, כי מלכתחלה תבנו את ביתכם עם אהבה וחם כזה, שאתם חיים ביחד עם הקדוש ברוך הוא, ותמיד תדעו שהוא יתברך מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ובו ברגע שתחיו כך עם ידיעות אלו, אז תצליחו מאד בתיי נשואיכם ותהיו "זוג מצלח", ותמחלו האחד לזולתו, ותכבדו ותיקרו האחד את השני, ואז תראו ברכה והצלחה בתיי נשואיכם.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,  
 שְׁתַּחֲוּוּ בַיַּחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַף פַּעַם אֶל  
 תִּצְעְרוּ הָאֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר  
 לְשֵׁנֵיכֶם יֵשׁ רְגִשׁוֹת, וְשֵׁנֵיכֶם רְגִישִׁים, הַבַּעַל צָרִיף  
 לְדַעַת שְׂאִשְׁתּוֹ רְגִישָׁה מְאֹד, אֲזִי אֲסוּר לְצַעֲרָה בְּשׁוֹם  
 פָּנִים וְאַפֵּן, אֲלֹא לָתֵת לָהּ אֶת כָּל תְּשׁוּמַת־הַלֵּב  
 שְׁבָעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָךְ רַק אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְאִם  
 אַתָּה לֹא תִרְחַם עָלֶיהָ, אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלֶיהָ, וְכֵן  
 הַדָּבָר עַל הָאִשָּׁה לְדַעַת, שֶׁהַבַּעַל רְגִישׁ, אֲזִי אֲסוּר  
 לְצַעֲרוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, אֲלֹא לָתֵת לוֹ אֶת כָּל  
 תְּשׁוּמַת־הַלֵּב שְׁבָעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָךְ אֲלֹא  
 אֶת בַּעְלֶךָ, וְאִם תִּכְנִיסוּ בְּעֶצְמְכֶם יְדִיעוֹת אֵלוֹ, שְׂאִין  
 לָכֶם אֵף אֶחָד בָּעוֹלָם רַק אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, אֲזִי תִהְיֶה  
 הַזּוּג הַמְּצֻלַח בְּיֹתֵר בָּעוֹלָם, וְכִמְעַט כָּל בֵּית שֵׁשׁ בּוֹ  
 מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנוֹת זֶהוּ רַק מִחֲמַת שְׁהָאֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה  
 לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל שְׁלִזוּלָתוֹ יֵשׁ נִקְדַּת תְּרַפָּה, וְאֲסוּר  
 לְנַצֵּל אֶת הַחֲלָשָׁה שֶׁל אֶחָד מִבְּנֵי הַזּוּג, אֲלֹא צָרִיכִים  
 לְיֹתֵר אֶחָד לְשֵׁנִי בְּכָל מַחִיר, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת  
 רְגִשׁוֹתָיו. וְאִם תִּקְיְמוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, אֲזִי תִהְיֶה הַזּוּג  
 הַמְּצֻלַח בְּיֹתֵר בְּחַיִּים. אֲבָל זְכוּר תִּזְכְּרוּ, שְׂאִי אֲפֹשֶׁר

להגיע לזה, אלא אם מצרפים את הקדוש-ברוך הוא בתוך הבית, צריכים לקיים את רצונו יתברך בתיי הנשואין, אשר זה כלל ההלכות שבתורה ששיכות לבני הזוג, ואם תתנהגו כן, אז אף פעם לא יהיו ביניכם אי הבנות ומריבות ונכוחים, רק תהיו מאחדים באחדות אחת, מאחר שאתם נכללים באחדותו יתברך. ואשרי בני הזוג שמחזירים דברים אלו בתוך תיי נשואיהם, שאז יהיו המצלחים והמאשרים ביותר בתייהם.

ז.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי עקר הצלחת תיי הנשואין הוא רק כשיודעים ששניכם הייתם נשמה אחת בעולמות העליונים, ולכן אם אתם רוצים להמשיך להיות נשמה אחת בעולם הזה, וכמו שחכמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה, פרשה ד'): טובים השנים — איש ואשתו, מן האחד — זה לעצמו וזה לעצמו; ובכן, אם רצונכם להיות נשמה אחת, אשר כן תהיו "זוג מצלח", זהו רק כשאינ לכם כאן שום פגנות אישיות, האחד להקניט את זולתו, אלא הבעל מכבד את אשתו, והאשה מכבדת את בעלה, כי

'אֲשֶׁתוֹ כְּגֹפְרוֹ' (יְבָמוֹת סב.), וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים  
 (ירוּשְׁלָמִי בְרָכוֹת, פֶּרֶק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה,  
 וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶם בְּלֹא  
 שְׂכִינָה; וְאִם תִּישָׁמוּ אֶת יְדִיעָה זוֹ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם, אִז  
 תִּצְלִיחוּ מְאֹד, וּבְפֶרֶט הַבֵּעַל צָרִיךְ תָּמִיד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר  
 אֶת אִשְׁתּוֹ עַד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים  
 (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּאוֹנָאת אִשְׁתּוֹ,  
 שְׂמֵתוֹךְ שְׂדֵמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאתָה קְרוּבָה; שְׂיִזְהַר אִף  
 פַּעַם לֹא לְצַעֲרָהּ, וְאֶפְלוּ אִם עָשְׂתָה אֵיזָה מְשָׁגָה אוֹ  
 טְעוּת בְּחַיִּים, אוֹ יֵשׁ לָהּ חֲסָרוֹן אוֹ מוּם כְּלִשְׁהוּ, אִף  
 פַּעַם אָסוּר לְהִזְכִּיר זֹאת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפֵּיד  
 מְאֹד מְאֹד עַל הַקְּנֻטַת הָאִשָּׁה, וְכָל הַהֲצֻלָּחָה  
 וְהַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיֹת רַק בְּזָה, כְּמֵאמָרָם ו"ל (שם):  
 לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין הַבְּרָכָה  
 מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ,  
 וְאָמְרוּ (שם): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ,  
 תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ, כִּי כָּל  
 הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א',  
 סִימָן סט), וְאֵל תַּחֲשַׁב שְׂמָה שְׂהַצְלַחְתָּ בְּחַיֶּיךָ הֵן  
 בְּפִרְנִסָּה וְהֵן בְּחֻכְמָה זֶה בָּא מְצַד עֲצֻמָּה, אֲלֹא הַכֹּל  
 בָּא מִהָאִשָּׁה, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מא.):  
 בְּחֹסֶר כָּל — בְּלֹא אִשָּׁה; אִם אֵין לְאָדָם אִשָּׁה, אֵין



לו כלום; ועל-כן עליך לזכור דבר זה היטב היטב, שבלי אשתך לא היית מגיע לשום דבר, ולכן עליך לכבד וליקר אותה עד מאד. וכן על האשה לדעת שבלי בעלה היא כלום, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות קיח:) טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו; יותר טוב לאשה, לחיות ביחד, מלישב חס ושלו, אלמנה, פי שניהם צריכים זה לזה; ולכן ראו לכבד האחד את זולתו, ותבינו את נקודות התרפה של שניכם, ותשמרו מאד מאד לא לנצל אותן, אלא תמסרו נפשכם לחיות ביחד באהבה ובהבנה הודדית, ואז תהיו "זוג מצלח".

ח.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, שכל אשר שמעתם ממני עד עתה תחקקו היטב בלבכם, וזכרו זאת כל ימי חייכם, אפלו שיגיעו, חס ושלו, מצבים קשים שלא יהיו, עם כל זאת תמסרו את נפשכם לקיים כל מה שאני מבקש אתכם, כי אין לי שום פונה צדדית, אלא שתהיו הכי מאשרים בתיים, ותהיו "זוג מצלח", ולכן בל תחסר ביניכם אהבה, ועקר שלמות האהבה האמתית הוא —



כְּשֶׁעוֹשִׁים אֶת רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחַיִּים עַל-פִּי  
 דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב:):  
 הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוֹפוֹ, עָלִיו  
 הַכֶּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אָהְלָךְ", כִּי אִם יֵשׁ  
 אֲהָבָה אֲמֵתִית, אִזּוֹ יֵשׁ שְׁלוֹם אֲמֵתִי בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְלִכֵּן  
 רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ — לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר  
 אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, וְדַעוּ שְׂמִשְׁמִימָה גְדוֹלָה מְסֵרוּ בְּיַדְכֶם,  
 לְבָנוֹת עֲתִיד מְצֻלָּח, לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת, וּלְהַחֲדִיר גַּם  
 בָּהֶם אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ  
 וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ מִדוֹר דוֹר, וְאִזּוֹ תִּצְלַיְחוּ בְּחַיֵּי  
 נְשׂוּאֵיכֶם, וְיֵמָּה גַּם כְּשֶׁהֵילָדִים שֶׁתּוֹלִידוּ בְּעִזְרָתוֹ  
 יִתְבָּרַךְ, יֵרְאוּ אֶת הָאֲהָבָה וְהַחֶם שֶׁיֵּשׁ בֵּין הַהוֹרִים,  
 וְהַהֲבָנָה הַדָּדִית וְהַכְּבוֹד שֶׁמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, דָּבָר  
 זֶה יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, וְהֵם יִגְדְּלוּ מְצַלְחִים בְּחַיֵּיהֶם  
 וּבְרִיאִים בְּנַפְשָׁם; כִּי רַב הֵילָדִים הַבְּעִיִּתִיִּים, יוֹצְאִים  
 מִזּוּג שֶׁאֵינָנו מְאֻשָּׁר, מִבְּנֵי זוּג שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם, וְאֵינָם  
 מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, צוֹעֲקִים וּמְשִׁפִּילִים הָאֶחָד אֶת  
 זוּלָתוֹ, וְהֵילָדִים רוֹאִים הַתְּנַהֲגוֹת כְּזוֹ, דָּבָר זֶה מְשִׁפִּיעַ  
 עַל נַפְשָׁם, וְהוֹרֵם אֶת בְּטָחוֹנָם הָעֲצָמִי, וּמְסֹתוֹבְבִים  
 שְׂבוֹרִים וְרְצוּצִים כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁהָאָבָא וְהָאָמָא רָבִים  
 בִּינֵיהֶם, וַיֵּשׁ אֶצְלָם וּפְנִיחִים וְאֵי הַבָּנוֹת. וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ  
 אֶת נַפְשְׁכֶם, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת

וּכְוֹחִים, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָם רוֹצִים לְהִתְיַעַץ, אוּ יֵשׁ בֵּינֵיכֶם  
 אֵילוּ חֲלוּקֵי דְבָרִים, תָּמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְפַּשֵּׁר וּלְהַדְבִּיר  
 בַּחוּץ בְּלֹא נֹכְחוֹת הַיְלָדִים, אֲזוּ יִגְדְּלוּ הַיְלָדִים בְּרִיאִים  
 בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם, וְיִכְנָס בָּהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְיִהְיוּ  
 מְצַלְחִים מְאֹד; כִּי אָסוּר לַיְלָדִים לְרֹאוֹת אֶף פַּעַם  
 הוֹרִים רַבִּים וּמְתוֹכְחִים בֵּינֵיהֶם, וּמְכַל שֶׁכֶן כְּשֵׁי־שׁ  
 צְעָקוֹת וּמְרִיבוֹת בַּבַּיִת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, זֶה סֵם הַמְּנוֹת  
 לַיְלָדִים. וְלִכֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוּ,  
 שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד אֲהָבָה אֲמִתִּית. וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכּוּ  
 רַק אִם תִּכְנִיסוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם נִקְדָּה זוּ, אֲזוּ תִּהְיוּ "זוּג  
 מְצַלְחִים" עַד מְאֹד; כִּי בְּרִגְעַ שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-  
 בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲזוּ אֶפְלוּ שְׁקָרָה מְקָרָה שְׁלֹא  
 יִקְרָה, שְׁנַעֲשֶׂה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֵיזָה פִּרוּד לְבָבוֹת בֵּין בְּנֵי  
 הַזּוּג, בְּזֶה שֵׁיכְנִיסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ חַיֵּי  
 נְשׂוֹאֵיהֶם, הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּלִקוּט  
 מִשְׁלֵי, רַמְזוֹ תַתְקַנּוּ): "בְּרִצּוֹת הַנְּיָ"ה דְרַכֵּי אִישׁ, גַּם אוֹיְבָיו  
 יִשְׁלִים אֹתוֹ" (מִשְׁלֵי טז, ז), אוֹיְבָיו זֶה אֲשֶׁתּוֹ; בְּרִגְעַ  
 שְׁאָדָם מִכְּנִיס בְּעֲצָמוֹ רִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינוֹ רוֹצֶה שׁוֹם  
 רִצּוֹן אַחֵר, רַק לְקַיֵּם רִצּוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֶפְלוּ שְׁנִדְמָה לוֹ  
 שְׁאֲשֶׁתּוֹ אוֹיְבָתּוֹ, הִיא תִתְהַפֵּף לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ; כִּי  
 בְּאֲמַת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה עוֹשֶׂה רִצּוֹן בַּעֲלָהּ (תָּנָא דְבֵי אֵלֶיהוּ  
 רַבָּה, פֶּרֶק ט'), וּבְזֶה שְׂאֵתָה מְבַטֵּל אֶת רִצּוֹנָהּ לְרִצּוֹנוֹ

יתברך, אז הקדוש-ברוך-הוא מבטל רצון אחרים  
 לרצונה, כמאמרם ז"ל (אבות ב, ד): בטל רצונה מפני  
 רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה; כי בזה  
 שמבטלים את הרצון הפרטי שלו אל הרצון של  
 הקדוש-ברוך-הוא, שהוא רצון התורה, בזה נתישבים  
 כל האי הבנות וחלוקי הדעות והפרודים, והם נעשים  
 אחד באחדות אחת. וכשחיים בצורה כזו, אז חיים  
 בעולם הזה בדגמת חיי העולם הבא, והבית ממש  
 גן-עדן; אשרי מי שמכניס הבורים אלו בתוך לבו,  
 ומתנהג בדרך זו, אזי מבטח לו שיעבר את ימי חיי  
 הבלו בזה העולם בטוב ובנעימים, ויוליד בנים ובנות  
 חכמים ופקחים ומצלחים ברוחם ובנפשם, וירוו רב  
 נחת מהם, ויראו דור ישרים יברך, ויעלו שעשועים  
 גדולים למעלה, וימשיכו את שרשרת הזהב של  
 נשמות ישראל, ויהיה ביתם משכן לשכינה, ויתברכו  
 בכל הברכות, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי  
 המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין פרק ג'), והשלום  
 הוא שמו יתברך (שפת י), ואין עוד ערבות ונעם וזיו  
 וחיות ודבקות כמו שלום-בית. והשכינה מצויה תמיד  
 ביניהם; אשריהם ואשרי חלקם!

תם ונשלם, שבת לאל בורא עולם!

## תפלת בני הזוג

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי  
 אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק  
 ואלהי יעקב, שתשמר ותנצר ותטר תמיד  
 אותנו מכל גזק ומכל רע ומכל חלי, ותתן לנו  
 חיים טובים, חיים ארוכים, חיים של אשר  
 וכבוד, ותתן לנו זרע של קיימא ובנים הגונים  
 וצדיקים, ותטע בינינו תמיד אהבה ואהרה,  
 שלום ורעות, ותטע בלבנו אהבתך ויראתך  
 לעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, ולעשות  
 צדקה וחסד עם עמך ישראל, ונזכה לארח  
 אורחים יראי השם, ותברך אותנו ברכה  
 שלמה ברב עז ושלום כדבר שנאמר: יברך  
 יהוה וישמרה, יאר יהוה פניו אליך ויחנה,  
 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. ונאמר:  
 יהוה ישמרה ויחיה ואשר בארץ, אמן כן  
 יהי רצון!